

Υπόθεση C-360/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

3 Μαΐου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

23 Απριλίου 2019

Προσφεύγουσα:

Crown Van Gelder B.V.

Καθής:

Autoriteit Consument en Markt

Απόφαση

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET BEDRIJFSLEVEN (διοικητικό εφετείο αρμόδιο επί οικονομικών υποθέσεων, στο εξής: College)

[παραλειπόμενα]

Απόφαση περί παραπομπής της 23ης Απριλίου 2019 του συνεδριάζοντος υπό πολυμελή σύνθεση τμήματος στην υπόθεση μεταξύ

της Crown Van Gelder B.V. με έδρα το Velsen-Noord, προσφεύγουσας
[παραλειπόμενα]

και

της Autoriteit Consument en Markt (ACM) (αρχής για την προστασία των καταναλωτών και της αγοράς, στο εξής ACM), καθής

[παραλειπόμενα]

Στη δίκη παρεμβαίνει προσθέτως:

TenneT TSO B.V. με έδρα το Arnhem (στο εξής: TenneT)

[παραλειπόμενα]

Διαδικασία

Στις 30 Απριλίου 2018 η ACM εξέδωσε απόφαση (προσβαλλόμενη απόφαση) βάσει του άρθρου 51, παράγραφος 2, του Elektriciteitswet 1998 (νόμου του 1998 περί ηλεκτρικής ενέργειας, στο εξής: E-Wet) επί του υποβληθέντος στις 22 Δεκεμβρίου 2017 αιτήματος της προσφεύγουσας για επίλυση διαφοράς.

Η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή κατά της προσβαλλόμενης απόφασης.

[παραλειπόμενα]

Σκεπτικό

1. Στις 27 Μαρτίου 2015 έλαβε χώρα διακοπή ρεύματος μεγάλης έκτασης εξαιτίας βλάβης που σημειώθηκε στον υποσταθμό 380-kV του Diemen. Ο εν λόγω υποσταθμός υπάγεται στο ολλανδικό δίκτυο υψηλής τάσης 380-kV, για το οποίο υπεύθυνη είναι η TenneT ως εθνικός διαχειριστής δικτύου. Η βλάβη προκάλεσε ολική διακοπή ρεύματος σε μεγάλο τμήμα της επαρχίας της Βόρειας Ολλανδίας και σε μικρό τμήμα της επαρχίας της Φλεβολάνδης επηρεάζοντας περίπου ένα εκατομμύριο νοικοκυριά, ορισμένους μεγάλους καταναλωτές και κάποιες κρίσιμες υποδομές, όπως **[σελ. 2 του πρωτοτύπου]** το εθνικό αεροδρόμιο Schiphol και μέρος του σιδηροδρομικού δικτύου. Μετά την παρέλευση μίας περίπου ώρας ο υποσταθμός Diemen επανατέθηκε σε λειτουργία και άρχισε έτσι σταδιακά η τροφοδοσία ηλεκτρικού ρεύματος.
2. Η προσφεύγουσα διατηρεί εργοστάσιο χαρτοποιίας στο Velsen-Noord. Το εν λόγω εργοστάσιο είναι συνδεδεμένο στο δίκτυο 50-kV, το οποίο τελεί υπό τη διαχείριση του διαχειριστή δικτύου Liander N.V. **[παραλειπόμενα]** και τροφοδοτείται από την TenneT, διαχειρίστρια του εθνικού δικτύου υψηλής τάσης. Η βλάβη προκάλεσε στις 27 Μαρτίου 2015 και για κάποιο διάστημα τη διακοπή τροφοδοσίας του εργοστασίου της προσφεύγουσας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι εξαιτίας του ανωτέρω γεγονότος προκλήθηκε ζημία στην ίδια. Ζήτησε από την ACM να βεβαιώσει ότι η TenneT δεν έλαβε όλα τα μέτρα που μπορούσε ευλόγως να λάβει ώστε να αποφύγει τη διακοπή της τροφοδοσίας και ότι η διάρθρωση του δικτύου του υποσταθμού Diemen δεν διαθέτει τα προβλεπόμενα από τον νόμο συστήματα εφεδρικής παροχής σε περίπτωση βλάβης.
3. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η ACM απέρριψε την καταγγελία της προσφεύγουσας κατά της TenneT ως αβάσιμη. Η προσφεύγουσα δεν εμπλέκεται σε διένεξη με διαχειριστή συστήματος, διότι δεν έχει (καμία απολύτως) άμεση σχέση με την TenneT. Το εργοστάσιο χαρτοποιίας της δεν είναι συνδεδεμένο στο

δίκτυο της TenneT, δεν έχει υπογράψει σύμβαση με την TenneT και δεν λαμβάνει τιμολόγια από αυτή.

4. Το νομικό πλαίσιο

Σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 1, του E-Wet κάθε εμπλεκόμενος σε διαφορά με διαχειριστή δικτύου μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην ACM σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο ο εν λόγω διαχειριστής ασκεί τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητές του βάσει του εν λόγω νόμου και εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτόν.

Με την ανωτέρω διάταξη ο Ολλανδός νομοθέτης μετέφερε στο εθνικό δίκαιο το άρθρο 37, παράγραφος 11, της οδηγίας 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (τρίτη οδηγία περί ηλεκτρικής ενέργειας, στο εξής: οδηγία 2009/72/EK), του οποίου η διατύπωση [στην ελληνική γλώσσα], στην έκταση που αφορά την υπό κρίση υπόθεση, έχει ως εξής:

«Οποιοδήποτε μέρος έχει να υποβάλει καταγγελία κατά διαχειριστών δικτύου μεταφοράς [...] που αφορά υποχρεώσεις του διαχειριστή που απορρέουν από την παρούσα οδηγία, μπορεί να υποβάλει την καταγγελία στη ρυθμιστική αρχή, η οποία, ενεργώντας ως αρχή επίλυσης των διαφορών, εκδίδει απόφαση [...]»

Στις αιτιολογικές σκέψεις αναφέρεται επίσης ότι:

«Οι ρυθμιστικοί φορείς ενέργειας θα πρέπει να έχουν εξουσία να εκδίδουν δεσμευτικές αποφάσεις για τις επιχειρήσεις ηλεκτρικής ενέργειας [...] Οι ρυθμιστικοί φορείς ενέργειας θα πρέπει επίσης να διαθέτουν την εξουσία να συμβάλλουν στην εξασφάλιση υψηλών προτύπων καθολικής και δημόσιας υπηρεσίας σε συμμόρφωση προς το άνοιγμα της αγοράς, την προστασία των ευάλωτων καταναλωτών και την πλήρη αποτελεσματικότητα των μέτρων προστασίας των καταναλωτών. [...]»

6. Σκεπτικό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Οι απόψεις των διαδίκων δίστανται όσον αφορά την ερμηνεία του όρου «οποιοδήποτε μέρος έχει να υποβάλει καταγγελία». Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν μεν ότι η εν λόγω φράση περιορίζει τον κύκλο των προσώπων που νομιμοποιούνται να υποβάλλουν προσφυγή, διαφωνούν όμως ως προς τον τρόπο ορθής οριοθέτησης του εν λόγω κύκλου. Εν προκειμένω τίθεται ιδίως το ζήτημα της δυνατότητας υποβολής καταγγελίας από νομικό πρόσωπο που [σελ. 3 του πρωτοτύπου] διαχειρίζεται εργοστάσιο το οποίο διαθέτει μία σύνδεση (μόνο) σε περιφερειακό δίκτυο του οποίου η τροφοδοσία διακόπτεται λόγω βλάβης που παρουσιάζεται στο εθνικό δίκτυο από το οποίο και τροφοδοτείται.

Η έννοια του άρθρου 37, παράγραφος 11, της οδηγίας 2009/72/EK δεν είναι τόσο σαφής ώστε να μην αφήνει ευλόγως καμία αμφιβολία ως προς την ερμηνεία της. Λόγω της ανωτέρω ασάφειας, το College οφείλει κατά το άρθρο 267 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως επί του ζητήματος. Το College θα υποβάλει για τον λόγο αυτόν στο Δικαστήριο το ερώτημα που διατυπώνεται κατωτέρω.

Το College έλαβε γνώση του γεγονότος ότι στις 14 Σεπτεμβρίου 2018 υποβλήθηκε και από φινλανδικό δικαστήριο (Korkein hallinto-oikeus) ερώτημα σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 37 της οδηγίας 2009/72/EK. Η εν λόγω υπόθεση C-578/18 αφορά το καθεστώς ενός οικιακού πελάτη στο πλαίσιο εποπτικής διαδικασίας κινηθείσας από τη ρυθμιστική αρχή κατόπιν προσεγγίσεώς της από τον εν λόγω πελάτη και τη σχέση μεταξύ, αφενός, του δικαιώματος του εν λόγω πελάτη να ασκήσει ένδικο βοήθημα ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου κατά της απόφασης της ρυθμιστικής αρχής και, αφετέρου, του ζητήματος αν ο εν λόγω πελάτης είχε –με βάση την οδηγία– καθεστώς μετέχοντος στη διοικητική διαδικασία της ρυθμιστικής αρχής. Η ανωτέρω αναφερόμενη υπόθεση αφορά το άρθρο 37, παράγραφος 17, της οδηγίας 2009/72/EK και το College θεωρεί ότι η απάντηση επί του φινλανδικού ερωτήματος δεν θα του παράσχει επαρκή στοιχεία για την ερμηνεία του άρθρου 37, παράγραφος 11, της εν λόγω οδηγίας στην υπό κρίση υπόθεση.

[παραλειπόμενα] [σελ. 4 του πρωτοτύπου]

Απόφαση

To College:

- ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 37, παράγραφος 11, της οδηγίας 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK την έννοια ότι η συγκεκριμένη διάταξη παρέχει το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας κατά του διαχειριστή του εθνικού δικτύου (διαχειριστή συστήματος μεταφοράς) και σε ενδιαφερόμενο μέρος το οποίο δεν διαθέτει σύνδεση στο δίκτυο του εν λόγω διαχειριστή εθνικού δικτύου (διαχειριστή συστήματος μεταφοράς), αλλά είναι συνδεδεμένο αποκλειστικά με περιφερειακό δίκτυο (σύστημα διανομής) στο οποίο η μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας σταματά λόγω διακοπής στο εθνικό δίκτυο (σύστημα μεταφοράς) από το οποίο τροφοδοτείται το περιφερειακό δίκτυο (σύστημα διανομής);

[παραλειπόμενα]